

Szüts 2017

Szüts Miklós akvarelljei a Templomtérben
Watercolours by Miklós Szüts at the Templespace

A festő az utóbbi években akvarelleket fest, nagyon kicsiket, nagyon nagyokat. Kiállításunkon az utóbbiakból válogattunk. Újra színre visszük a *Szentivánéji erdő* című, 2009-ben a Nemzeti Színház előcsarnokában felállított térinstallációjának néhány elemét, s bemutatjuk legújabb, egyenesen a kiscelli Templomtérbe szánt műveit.

Az akvarell a kézmozdulat haladéktalan lenyomata, az irányítás és az elengedés finom hangolásának technikája. Azok a nagy mesterei, akik, mint Szüts, élvezik a rögtönzést, a rizikót, és ez esetben a lépték által is megemelt téteket.

Képein a romantikus tájképzésaner tisztán kivehető mintázataiban, tudatos allúzióiban nem a sóvárgott teljesség, hanem élesen átmetszett távlatok, sötét horizontok, homályos gyötrelmek sejlének, az a tapasztalat, amelyet Kleist „a halál megpillantásának” nevezett.

Kurátor: **B. Nagy Anikó**
Látványtervező: **Szüts Nóra**
Világítástervező: **Haász Ferenc**

Megnyitja Rohmann Ditta csellóművész
2017. február 10-én 19 órakor a Templomtérben.

Megtekinthető 2017. március 10-ig hétfő kivételével naponta 10 és 16 óra között.

Miklós Szüts has painted nothing but watercolours for the past seven years, quite small and quite large pieces. The exhibition focuses on these latter ones. We re-install his theatrical work *Midsummer Night Forest* designed for the foyer of the National Theatre in 2009 and display his recent paintings having been created for the baroque Templespace at Museum Kiscell on purpose.

Watercolours are traces of a gesture with no delay, a technique of a fine balance of control and of letting go. Its great masters are those, like Szüts, who enjoy impromptu creation and accept chance-likeness, in this case matters made worse by magnitude.

The clear references and allusions to the romantic landscape genre are not to unfold a wholeness craved after here, but prefigure sharply intersected perspectives, dark horizons, obscure presentiments – the sense called by Heinrich von Kleist the „glimpsing of death”.

Curated by **Anikó B. Nagy**
Spatial design: **Nóra Szüts**
Lighting design: **Ferenc Haász**

Opening performance: Ditta Rohmann cellist at 7 pm 10 February 2017 Templespace

Open to visitors until 10th March 2017 from Tuesday till Sunday 10am – 4pm